

KIRJE J. V. STALINILLE POLIITTISEN BYROON JÄSENIÄ VARTEN

VASTAUS VARAPUHEENJOHTAJIEN (KANSANKOMISSAARIEN NEUVOSTON
VARAPUHEENJOHTAJIEN) TYÖTÄ KOSKEVIIN HUOMAUTUKSIIN

Pyydän anteeksi vastaukseni viivästymistä, mikä johtui kuulanpoistopuuhiesta ¹⁰⁰.

Tov. Rykovin huomautukset ovat „arvostelevia”, mutta epämääräisiä, eivätkä kaipaa vastausta.

Pidän vääränä tov. Tomskin huomautusta palkintojen suhteen. Koska ammattiliittojen palkintojärjestelmä, jonka tov. Tomski sanoo muuttuneen „valtion rosvoamiseksi”, on epäonnistunut, meidän pitäisi toimia utterammin palkintojärjestelmän soveltamiskeinojen tutkimiseksi ja parantamiseksi eikä missään nimessä luopua siitä.

Tov. Trotskin huomautukset ovat osittain niin ikään epämääräisiä (esim. „pelon aiheet” 4. §:ssä) eivätkä kaipaa vastausta; osittain niissä ilmenevät jälleen minun ja Trotskin väliset vanhat erimielisyydet, joita on ollut monesti Poliittisessa byroossa. Vastaan lyhyesti kahteen tärkeimpään kohtaan: a) Työläis- ja talonpoikaisinspektio ja b) Valtion suunnittelukomissio.

a) Työläis- ja talonpoikaisinspektion suhteen tov. Trotski on aivan väärässä. Nykyään, kun parhaimpienkin kommunistiemme keskuudessa ilmenee tavattoman paljon „nurkkakuntaisuutta”, kun toimenhaltijain kehitystaso on alhainen ja kun hallintojen sisällä juonitellaan (pahemmin kuin Työläis- ja talonpoikaisinspektiossa), ei voida tulla toimeen ilman Työläis- ja talonpoikaisinspektiota. Sitä voidaan ja pitää kehittää järjestelmällisesti ja sitkeästi, jotta siitä saataisiin kaikkea valtiollista työtä valvova ja parantava koneisto. Ei ole mitään muuta käytännöllistä

mahdollisuutta valvoa ja parantaa työtä ja opettaa tekemään työtä. Jos kerran Työläis- ja talonpoikaisinspektion henkilökuntaan kuuluu nykyään lähes 12.000 heikkoa ja huonosti palkattua työntekijää, supistettakoon ja parannettakoon sitä; jätettäköön esimerkiksi $\frac{1}{6}$ ja maksettakoon $\frac{1}{2}$ entisistä palkkavaroista, t.s. kohotettakoon palkka kolminkertaiseksi; valittakoon ensin kymmeniä, sitten satoja parhaimpia, ehdottomasti rehellisiä ja taitavia työntekijöitä, joita on nytkin, mutta joita ei ole laskettu, valittu, ryhmitelty eikä järjestetty. Tämä voidaan ja pitää tehdä. Muulla tavalla ei voida taistella nurkkakuntaisuutta ja virkavaltaisuutta vastaan. Muulla tavalla ei voida opettaa puolueeseen kuulumattomia työläisiä ja talonpoikia hallitsemaan, ja tästä tehtävästä ei nykyvaiheessa voida kieltäytyä enempää periaatteelliselta kuin käytännölliseltäkään kannalta katsoen.

b) Valtion suunnittelukomission suhteen tov. Trotski on myös aivan väärässä ja sitä paitsi hän ei tunne lainkaan kysymystä, jonka hän on ottanut arvosteltavakseen. Valtion suunnittelukomissiota ei suinkaan vaivaa akateemisuus, vaan aivan päinvastoin sitä rasitetaan liiaksi pikkusasioilla, jokapäiväisellä „vermisellillä”. Suopeana miehenä tov. Krzhizhanovski taipuu liian usein niiden pyyntöihin, jotka anovat häneltä „apua” heti paikalla.

Koska tunnen hyvin Valtion suunnittelukomission todelliset puutteellisuudet ja informoidakseni Poliittisen byroon jäseniä objektiivisella asia-aineistolla enkä mielikuvituksen tuotteilla, pyysin tov. Krzhizhanovskia ilmoittamaan, vaivaako hänen työtään „abstraktisuus”, ja mitä tarkkoja tietoja on siitä. Tov. Krzhizhanovski lähetti minulle luette-lon kysymyksistä, joita Valtion suunnittelukomission puhemiestistö on käsitellyt kahden kuukauden aikana, helmi- ja maaliskuussa 1922. Yhteenveto on seuraava: aa) suunnittelukysymyksiä — 17%; bb) tärkeitä talouskysymyksiä — 37%; cc) „vermiselliä” — 46%. Voin lähettää tämän aineiston kenelle tahansa Poliittisen byroon jäsenelle tarkasteltavaksi.

Tov. Trotskin toisessa asiapaperissa, joka on päivätty 23. IV. 1922 ja osoitettu varapuheenjohtajille sekä jäljennös Poliittisen byroon sihteeri-stölle (nähtävästi sattumalta jäljennöstä ei lähetetty minulle), ensinnäkin „arvostellaan” erittäin kiihkeästi, mutta kerrassaan väärin Poliittisen

byroon päätöstä finanssikolmikon (Sokolnikov ja molemmat varapuheenjohtajat) muodostamisesta, mikä aiheuttaa muka hankausta Pienen ja Suuren Kansankomissaarien Neuvoston välillä. Tällaisen arvostelun lähettäminen varapuheenjohtajille ei ole minkään suunnitelmallisen eikä yleensä vähänkin järjestyneemmän valtiollisen työn mukaista.

Toiseksi tässä asiapaperissa syytetään samaan tapaan kerrassaan väärin, täysin totuudenvastaisesti Valtion suunnittelukomissiota akateemisuuudesta, ja nämä syytökset huipentuvat seuraavaksi, suorastaan uskomatonta tietämättömyyttä osoittavaksi Trotskin lausunnoksi: „Säättämättä emitoinnin määrää”, hän kirjoittaa, „ja jakamatta rahavaroja hallintojen kesken ei nykyään ole eikä voi olla mitään taloussuunnitelmaa. Mutta, *mikäli voin päätellä, Valtion suunnittelukomissio ei ole missään tekemisissä* näiden perusluontoisten kysymysten kanssa.”

Alleviivatut sanat pakottavat minut kysymään seuraavaa: miksi pitää „päätellä” kun ei olla selvillä asiasta? Kuka tahansa KK:n tai TPN:n jäsen voi ottaa helposti selvän asiasta. Ottamalla asiasta selvää saadaan tietää, että Valtion suunnittelukomissiossa on finanssitaloudellinen jaosto, joka hoitaa nimenomaan mainittuja asioita. Sen työssä on kylläkin puutteellisuuksia, mutta niitä ei ole haettava akateemisuuudesta, vaan juuri päinvastaiselta suunnalta.

5/V.

Lenin

*Julkaistu ensi kerran
osittaisesti v. 1928*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*